

Ширење сукоба у Сирији на Либан, или Пандорина кутија је отворена

Пише: Владимир Јевтић
недеља, 26 август 2012 11:08

Да су сукоби у Сирији почели да се шире и на суседни Либан [\[1\]](#), потврђују и жестоке борбе између сунита и алавита у којима је убијен и сунитски шеик Калед ел-Арабеј [\[2\]](#)

. Сунити у Либану подржавају сиријске “побуњенике”, док са друге стране алавити, представници друге верске секте којој припада и Башар ал-Асад, подржавају владу у Дамаску. До сада је у овим секташким сукобима погинуло неколико десетина лица [\[3\]](#)

Остварило се оно што су многи аналитичари и предвиђали, а то је управо ширење сукоба и на друге земље. Сукоби који су недавно интензивирани догодили су се у граду на северу те земље Триполију. Поставља се питање да ли ширење сукоба одговара Америци или не. У сваком случају САД се, с обзиром на то да Сирија представља геостратешку прекретницу, неће тако лако предати и разматраће све могуће опције које јој иду на руку, односно све оне опције које би евентуално истиснуле руски утицај у региону и срушиле владу Башара ал-Асада.

Амерички политички аналитичар Роберт Гранер у интервју за Глас Америке на питање да ли међународна заједница ради на агресивнијем одговору на сиријску ситуацију одговара следеће: “У оквиру америчке политике уочи председничких избора, изражава се подршка интензивнијем притиску, не економском, већ војном, који би се састојао од следећих мера. Прво, да САД достављају оружје сиријској опозицији, посебно софистицирано оружје, да би се парирало бруталним акцијама Четврте оклопне дивизије, коју предводи млађи брат председника Асада, Махер. Друго, да се успоставе тешке везе са опозицијом да би се ојачао процес транзиције; треће, да се обезбеди међународна ваздушна подршка опозиционим снагама и најзад, отварање безбедносних

Ширење сукоба у Сирији на Либан, или Пандорина кутија је отворена

Пише: Владимир Јевтић
недеља, 26 август 2012 11:08

коридора за избеглице, као и стварање безбедних уточишта у неким сиријским градовима.

Оваква ситуација не иде у прилог председнику Асаду и стога би било најбоље за њега да што пре прихвати Ананов план и дијалог са опозицијом. То би ојачало и позицију председника Обаме, који још увек заговара политичко решење. У супротном, уколико на власт дођу републиканци, Асад би могао да се суочи са далеком оштријом политиком Вашингтона, која би могла да садржи и концепт војне интервенције и промене режима.“ [4]

Прангер намерно греша приликом разматрања већине ових опција. Заправо његово виђење ситуације у Сирији представља рефлексiju америчке политике коју она води према овој земљи. Као прво, Четврта дивизија регуларне сиријске војске не спроводи никакве бруталне акције против цивилног становништва. Управо је супротно. Сиријска војска штити недужне цивиле од терориста који су убачени из више десетина земаља у Сирију. То потврђују и руски извори када наводе да су сиријски војници убили сина вође чеченских терориста који је страдао у сукобу са руском армијом. [5] Дакле, у Сирији немамо никакву побуну против власти која је вођена једном једином идеологијом, већ се са сиријском војском сукобљавају терористи из више земаља чији је једини мотив новац који добијају од западних ментора.

У сукобима у Сирији заиста је страдао нажалост и велики број цивила, али не због бруталности сиријске војске која не убија сопствени народ већ зато што се цивили користе и као живи штит. Осим тога, терористи су измешани са цивилима тако да је јако тешко спречити њихово страдање. Немир и пакао у Сирији су изазвали управо страни плаћеници који се боре против регуларне армије. Циљ Запада је да свргне Башара ал-Асада као савезника Руске Федерације и да успостави марионетску власт као и у Либији. Заправо циљ је да се потпуно уништи једна секуларна социјалистички уређена држава која поштује права свих верских заједница и мањина, укључујући и хришћанство.

Ширене сукоба у Сирији на Либан, или Пандорина кутија је отворена

Пише: Владимир Јевтић
недеља, 26 август 2012 11:08

